

BẮC CHÂN DUNG

Truyện dài
của NGUYỄN ÁI LỘ

- 64 -

10

phát của Phượng. Hành phúc của Phượng tuy đến chậm mà rực rỡ, còn hạnh phúc của nàng như bùi dầm mây mù bao phủ. Hạnh phúc của dâu dầm mây mù ấy đã, nhưng chẳng biết làm cách nào.

Mỗi lần nồng bức chấn dung của mahkhanh

Hoàng đế dâng nồng nàn:

— Em à, về vào nhà nhau nè.

Ngoài mặt lát, Phượng khẽ hỏi Hoàng:

— Sau hôm nay trang em sẽ về hòn trước. Gãy mà tanh. Em có dại gì không?

Hoàng vội vàng giục thít:

— Không, em không dám nói. Cố lẽ tại

kết hận. Chị có thấy hồn nồng bức khép kín là?

Phượng nín cười bảo:

— Ô, thời tiết khép húi thật. Chị cũng

mong trời mưa sớm cho mát đất.

Ông giàm đặc thấy ngôii lâu, liền ra hiệu

bão Phượng:

— Cháu mìn di. Anh cùi có việc

về hằng.

— Anh đưa em về nhà trước đã, rồi anh

đến hòn ở đây không?

Ông giàm đặc cười tòi hỏi:

— Đấy, Em ành là anh phải làm

đúng ý bà em. Nhờn sao em cảm thấy

Anh em và hòn?

Phượng lẩm thẩn nhìn anh:

— Em hóng mìn, người ta là nghe

khi chúng mìn chia er.

Tuổi cười nhìn Phượng mỉm cười yêm

Hoàng thấy xúc động trước tình cảm của

Phượng và Tạo. Rồi cả hai người đang day

túi già Hoàng ra xe.

Khi Phượng và Tạo đi khỏi, Hoàng nghĩ

cói mòng lung. Nàng có vẻ suy bi vì hịnh

(CÒN NỮA)

Tiêu thuyết giàn diệp

- 120 -

* BẠCH LANG

Đây là một sản phẩm tưởng tượng.
Do đó, mọi sự trùng hợp về tên, họ,
cấp bậc, địa danh, từ ngữ chỉ danh cơ
quan v.v., giữa tiêu thuyết này và ngoài

đời chỉ là một ngẫu nhiên vô tình ngoài
vì muôn vàn trách nhiệm của tác giả.

★★★★★★★★★★

Thấy hòn có nhuộm cùi đỏ, Diệp Thu hỏi:

— Sao, bộ có cau cao g. sao ống?

Hắn d.p:

— Tôi nghĩ có chuyện gì đó...

— Ông giài g. véc éng?

Ba Trần nhìn vào kính chiếu hậu lén

nửa tối, thấy cói mòng lung. Nàng

— Tôi dà dà & và thấy cói mòng cùi xe Honda 2 bánh

theo xe là dường Nguyễn minh Chiếu tới Nguyễn dinh Chiếu

Diệp Thu gấp :

— Có phải người iatheo xe này không hay dò chí là người

đi đường:

Hắn tò vò thính thò :

— Bả không biết đâu, Tôi dà kiêm chung tôi, tôi dà

thứ rồi... Tôi bái chí là họ theo xe... nhưng có điều là...,

Diệp Thu rõ rệt:

— Họ theo ta thật sao ông...?

— Phai;

— Trời, véc ta làm sao?

— Ta phải tránh nó..

Vết sao áo không chay đít:

— Đang cói dán dán.

Diệp Thu nhìn lại quí sinh chưa cùi dán xanh.

Nhưng ngày kia dán xanh chay đít.

Hắn xem xe với.

Quí sinh nứa tò hót nói tiếp:

— Cùi dán là không biết tại sao bảy giờ chít

xe dòi không theo tu nứa.

Diệp Thu ngóii nứa phia sau. Nàng chỉ thấy gi. le.

Bởi lè không biết rõ màu sắc chiếc xe, màu sắc quần áo

mai hòi thinh nứa nứa dán mje, hai kè hòe

đó chiếc xe của Ba Trần...

Ba Trần với tội:

— Bả dán nhia sao. Hãy bình tĩnh đê m' cùi dán ph.

Diệp Thu quay lại lo ngại!

— Nhưng có sao không ống?

Ba Trần chỉ nói gi. Hắn vẫn vào kính chiếu hậu nói tiếp:

— Tôi nghĩ chí xe đó dán dán rồi ! Không biết chung

bùi bùi chung thay khái...

Hắn nói bùi bùi...

Hắn nghĩ là bùi bùi thay khái...

Nghĩ là bùi bùi hòn chay đít.

Biết là bùi bùi hòn chay đít.

Hàm Võng hòn chay đít.

Thiên Hòn chay đít.

Hàm hòn chay đít.

